

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

«ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

*Ποιμένος οσίου, Ανθούσης και Φανουρίου
των μαρτύρων.*

έτος 16^ο Τεύχος 715

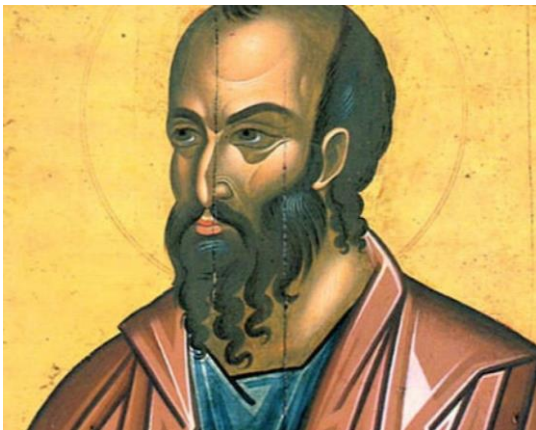
Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Α' Κορ.15,1-11) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Έσχατον δε πάντων ωσπερεί τω εκτρώματι ώφθη κάμοι»(Α' Κορ.15,8)

Κάθαρμα! Έτσι συνήθως αποκαλούμε το απόβρασμα της κοινωνίας. Η λέξη αυτή δε χρησιμοποιείται από σοβαρούς ανθρώπους. Και το περίεργο είναι πως βρίσκεται στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα. Βέβαια κανέ-

νας φυσικά δε μπορεί να κατηγορήσει τον Απόστολο Παύλο ως χυδαιολόγο. Ο Παύλος παρουσιάζεται εδώ ειλικρινής. Λέει τα πράγματα με το όνομά τους. Χρησιμοποιεί τη λέξη κάθαρμα και φυσικά δεν κατηγορεί κάποιον άλλο με αυτή την υποτιμητική του λέξη. Τον εαυτό του παρουσιάζει. Ο Παύλος είχε και συναίσθηση και ταπείνωση, αλλά και ταπεινοφροσύνη, όχι μόνο, γιατί δε ξεχνούσε το αμαρτωλό παρελθόν του, αλλά γιατί την όποια αξία του, μετά τη μεταστροφή του, απέδιδε στη Χάρη του Θεού: « Χάριτι δε Θεού ειμί ό ειμί και η χάρις αυτού εις εμέ ου κενή εγεννήθη, αλλά περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, ουκ εγώ δε, αλλ'η χάρις του Θεού η συν εμοί» (Α' Κορ.15,10). Να πώς μιλάει στο Αποστολικό ανάγνωσμα για τον εαυτό του: « Έσχατον δε πάντων , ωσπερεί τω εκτρώματι, ώφθη καμοί» (Α' Κορ.15,8).

Για κανέναν άλλο δεν μιλάει υποτιμητικά ο Παύλος. Για τον εαυτό του όμως μιλάει ταπεινά, εξευτελιστικά θα λέγαμε.

Θαυμάζουμε την ταπείνωση του Παύλου. Αν θυμάστε και σε άλλο σημείο της Α΄ προς Κορινθίους επιστολής, σάς έγραφα, ονομάζει τον εαυτό του κάθαρμα: « **Ως περικαθάρματα του κόσμου εγεννήθημεν, πάντων περίψημα έως άρτι.**» (Α΄ Κορ.4,13). Κάθαρμα φτάνει να γίνει ο άνθρωπος, όταν αφεθεί στην ορμή των αμαρτωλών παθών. Ένα κάθαρμα είναι δυνατόν να γίνει διαμάντι; Ας μην απελπίζονται όσοι παρασύρθηκαν, αλλά ας μην επαναπαύονται όσοι μέχρι τώρα εμφανίζονται ευγενείς και ηθικοί. Δεν είναι απίθανη η μεταβολή. Με ένα άλμα μετάνοιας μπορεί το κοινωνικό **κάθαρμα** να βρεθεί στο χώρο της αγιότητας. Αντιθέτως με ένα γλίστρημα μπορεί ένας πνευματικός άνθρωπος, ένας χριστιανός να καταντήσει « **σφουγγαρόπανο**» (αυτό σημαίνει η λέξη « περίψημα». Για το λόγο αυτό παραγγέλλει ο Παύλος: «**Ο δοκών εσάναι βλεπέτω μη πέση**» (Α΄ Κορ.10,12)

Στα μάτια των χριστιανών κανένας δεν είναι περιφρονητέος. Ο Παράδεισος είναι γεμάτος από πρώην καθάρματα, που η μετάνοια τα μετέβαλε σε διαμάντια. Ο τύπος όμως του ανθρώπου, που προκαλεί λύπηση και ιερή αγανάκτηση είναι ο **βλάσφημος**. Για τον Απόστολο Παύλο το μέτρο της αγάπης είναι ο Ιησούς Χριστός! Όποιος δεν αγαπάει το Χριστό, αυτός είναι ανάθεμα, είναι το χειρότερο κάθαρμα: «**Ει τις φιλεί τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ήτω ανάθεμα, μαράν αθά**» ((Α΄ Κορ.16,22). (Μαράν αθά στα Εβραϊκά σημαίνει: Ο Κύριος είναι κοντά). Άγος, μίasma, ο βρώμικος, ο βλάσφημος. Η λέξη κάθαρμα, όσο αποτρόπαιη φαίνεται, αποδίδει όμως την πραγματικότητα, τη σαπίλα και βρωμιά που αναδύεται από το βούρκο μιας χωρίς Χριστό κοινωνίας.

Άγιος, αφοσιωμένος στο Θεό και στο λαό του Θεού. Η λέξη αυτή ταιριάζει για τον Απόστολο Παύλο, αλλά και για το πλήθος εκείνων, που αξιώνονται της βασιλείας του Θεού. Κι όμως ο Παύλος ονομάζει τον εαυτό του **κάθαρμα, περικάθαρμα, περίψημα**. Υπάρχουν, όπως βλέπουμε και αγιοκαθάρματα! Είναι όλοι εκείνοι, που τους πήραν από το χέρι οι δυο δυνάμεις, το έλεος του Θεού και η προσωπική τους μετάνοια και τους έβγαλαν από το βούρκο της απαξίωσης. Ας σκεφτούμε για λίγο, ποιος κατάκτησε πρώτος τον παράδεισο; Ο Ησαΐας; Ο Ιερεμίας; Ο Πρόδρομος; Όχι! Ένα κοινωνικό έκτρωμα, ένας ληστής. (Λουκ.23,43). Ποιος κράτησε πιο ψηλά απ'όλους τη σημαία της

ιεραποστολής και έστησε παντού, σε όλα τα έθνη, το τρόπαιο του Σταυρού και τους προβολείς της Ανάστασης; Ένα έκτρωμα του εγκλήματος, που είχε βουτήξει τα χέρια του στο αίμα των αθών χριστιανών(Πράξ.9,1). Κι αυτός είναι ο Παύλος. Δεν ξέρω , αγαπητοί μου, αν η δική μας ιστορία είναι στολισμένη με πνευματικά κατορθώματα και με άγιες πράξεις. Δεν ξέρω, αν στην εξομολόγησή μας προσπαθούμε να μειώσουμε την εντύπωση, ότι έχουμε διαπράξει αμαρτήματα, για να εμφανίσουμε ένα όμορφο προφίλ. Ένα ξέρω, ότι ο Παύλος εξομολογείται δημόσια το αμάρτημά του και αποκαλεί τον εαυτό του έκτρωμα και εξάμβλωμα. Οι άγιοι δε σκέπαζαν τα αμαρτήματά τους, ξεσκέπαζαν το μαύρο παρελθόν τους, για να λάμψει η σοφία και αγάπη του Θεού. Το μεγάλο αμάρτημα του Παύλου είναι ότι **«εδίωξε»** κάποτε την Εκκλησία του Χριστού. Δεν θεωρεί τον εαυτό του άξιο να συγκαταλέγεται μεταξύ των Αποστόλων, ύστερα από ένα τόσο φρικτό αμάρτημα: **« Εγώ γαρ ειμί ο ελάχιστος των αποστόλων, ος ουκ ειμί ικανός καλείσθαι απόστολος, διότι εδίωξα την εκκλησίαν του Θεού»** (Α΄Κορ.15,9)

Βλέπουμε σταδιακά την ταπείνωση του Αποστόλου Παύλου. Κατεβαίνει ένα-ένα τα σκαλοπάτια της ταπείνωσης και όσο κατεβαίνει τόσο ανεβαίνει στη συνείδηση των χριστιανών και στα μάτια του Θεού. Πρώτο σκαλοπάτι, δέχεται τον εαυτό του «ελάχιστον» των αποστόλων, ενώ είναι ο μεγαλύτερος των αποστόλων, «εξ υψίστου κληθείς» , ως απόστολος των εθνών, ενώ είναι αυτός , που ανέβηκε μέχρι τρίτου ουρανού(Β΄Κορ.12,4). Έχει το αίσθημα και ομολογεί ότι είναι ο ελάχιστος των αποστόλων. Δεύτερο σκαλοπάτι. Έχει **«αυτομεμφία»**. Δέχεται ότι δεν είναι άξιος να ονομάζεται απόστολος. Τρίτο σκαλοπάτι, συγκρίνει τον εαυτό του με όλους τους αποστόλους και τον τοποθετεί τελευταίο.

Ο Παύλος για τον εαυτό του είναι πρότυπο της ταπείνωσης, θεωρεί ότι είναι ο πρώτος αμαρτωλός: **«Χριστός Ιησούς ήλθεν εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμί εγώ»** (Α΄Τιμ.1,15). Ο Παύλος για το Θεό είναι το υπόδειγμα της μακροθυμίας και της δύναμής Του: **« Δια τούτο ηλεήθην, ίνα εν εμοί ενδείξηται Ιησούς Χριστός την πάσαν μακροθυμίαν, προς υποτύπωσιν των μελλόντων πιστεύσιν επ΄ αυτό εις ζωήν αιώνιον»** (Α΄Τιμ.1,16). Άραγε με ποια **δύναμη** πραγματοποίησε ο Θεός τη μεταβολή του Παύλου και μεταμόρφωσε το κάθαρμα σε σκεύος εκλογής; Ο ίδιος ο

Παύλος υπογραμμίζει την έκτακτη αυτή δύναμη, και συγκινείται οσάκις μιλάει γι' αυτή τη δύναμη, πρόκειται για τη Χάρη: **«Χάριτι δε Θεού ειμί ό ειμί»** (Α΄Κορ.15,10). Ας θαυμάσουμε την ταπείνωση του Παύλου. Τα ελαττώματα και τα εγκλήματα είναι δικά μου! Τα προτερήματα και τα θαύματα είναι της Χάρης του Θεού. Η χάρη για τον Παύλο σημαίνει τρία πράγματα: **Η δωρεά** άφεσης των αμαρτιών και του αγιασμού, είναι δύναμη της μεταβολής. **Το χάρισμα** , η δύναμη για το έργο του Ευαγγελίου για την εξάπλωση της αλήθειας: **« Και χάρις του Θεού ου κενή εγεννήθη, αλλά περισσότερο πάντων εκοπίασα, ουκ εγώ δε, αλλ' η χάρις του Θεού εν εμοί)** (Α΄Κορ.15,10)

Τα όσα ο Παύλος, ως προσωπική εξομολόγηση λέγει στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα , φανερώνουν δυο πράγματα. Το ένα είναι η αληθινότητα του Ευαγγελίου. Δεν είναι ψεύτικο βιβλίο το Ευαγγέλιο. Είναι το βιβλίο της αλήθειας. Το άλλο είναι και δύναμη το Ευαγγέλιο. Ο Παύλος δεν κήρυττε μόνο με τα λόγια. Κήρυττε με τη ζωή του. Η αλλαγή του αφ' ενός και η αντοχή του στο έργο του Θεού, αφ' ετέρου φανερώνουν τη δύναμη του Ευαγγελίου. Γι' αυτό σημειώνει: **« Γνωρίζω υμίν, αδελφοί, το ευαγγέλιον, ό ευηγγελισάμην υμίν, ό και παρελάβετε, εν ώ και εστήκατε, δι' ου και σώζεσθε»** (Α΄Κορ. 15,2). Μια δύναμη μόνο υπάρχει για να σταματήσει το κατρακύλισμα της ανθρωπότητας και να μεταμορφωθεί ο κόσμος. Κι αυτή η δύναμη είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού. Είναι η δύναμη, που τα καθάρματα τα κάνει αγιάσματα. Η βάση που στηρίζεται η δύναμη του Ευαγγελίου είναι η Ανάσταση του Χριστού. Ο αναστάς Κύριος **«ώφθη»** . Εμφανίστηκε στον Πέτρο, στους δώδεκα, στον Παύλο, σε πλήθος ανθρώπων. Σε πολλούς **«ώφθη»**. Αν όμως αυτό το **« ώφθη»** δε γίνει προσωπικό μας βίωμα, η Ανάσταση θα παραμείνει για μάς μια πίστη νεκρή. **« Ήφθη «καμοί»**. Εμφανίστηκε και σε μένα, λέγει ο Παύλος. Και σε μάς παρουσιάζεται η αναστάσιμη δύναμη κάθε φορά που μετανοούμε. Η Ανάσταση γίνεται μετάσταση. Μεταθέτει και μεταμορφώνει. Οι άγριοι γίνονται άγιοι. Ολόκληρος ο κόσμος μεταβάλλεται σε βασιλεία του Θεού. **« Ήφθη καμοί»** , αδελφοί μου. Εμφανίστηκε και σε μένα, σε σένα, σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. **ΑΜΗΝ.**

